

کلمه‌های مهربان

سلام! یادت هست اولین بار که حرف زدیم،
چی گفتی؟

من هم یادم نیست! چون خیلی کوچولو بودم!
اما حالا بزرگ‌تر شده‌ام. می‌توانم با دیگران
درباره‌ی خیلی چیزها حرف بزنم.
چطوری؟ خوب معلوم است! با کلمه‌هایی که بلد
هستم.

بعضی کلمه‌ها شیرین و مهربان هستند. وقتی
با استفاده از آن‌ها حرف می‌زنم، بقیه می‌فهمند
که من دوستشان دارم.

تو هم مثل من حرف‌های زیادی بلدی؟
حالا...

یکی من می‌نویسم، یکی هم
تو بنویس!

من: می‌خواهی کمکت کنم
وسایلت را مرتب کنی؟
تو:

من: تو هم مى توانى با اسباب بازى من
بازى کنى.

تو:

من: بيا با هم دوچرخه سوارى کنيم.

تو:

بعضى وقتها هم ممکن است
حرفهايم ديگران را ناراحت کند.
تو به جاى اين جور حرفها چه
مى گوىى؟
مثلاً من مى گويم

من: تو هميشه خرابكارى مى کنى.

تو:

من: چه كيف زشتى دارى!

تو:

من: با تو قهر هستم.

تو:

من و تو هميشه مى توانيم حرفهاى
خوب بزويم. مى توانيم اين طورى به
ديگران بگويم که دوستشان داريم.

